

KOÇLarda SCROTAL SICAKLIK ARTIŞININ SPERMATOGENESİS VE DİĞER SPERMATOLOJİK ÖZELLİKLER ÜZERİNE ETKİSİ*

Mustafa GÜndoğan¹ Eşref DEMİRÇİ²

¹Kocatepe Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Afyon-TÜRKİYE

²Fırat Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Elazığ-TÜRKİYE

Geliş Tarihi:04.03.1998

The Effects of Scrotal Heating on Spermatogenesis and Other Semen Characteristics in the Rams

SUMMARY

This study was undertaken to investigate the effects of scrotal heating on spermatogenesis, other semen characteristics and serum testosterone levels in the rams.

Nine Akkaraman rams were used in the study; three of them were used in the control and the others in the experimental groups.

Spermatogenetic features, reaction time, weekly serum testosterone levels and testicle size in the rams were recorded. The scrotal surface temperature increased (by 4.03°C) with scrotums of the experimental rams were covered with wool-woven pockets. The pockets were removed after 23 days. Histological slices of the testes were prepared. In the remaining rams, semen characteristics were investigated for a next period of 62 days.

Parallel to the increase in scrotal heating, reaction time and serum testosterone levels unaltered. It was observed that mean semen volume ($p<0.05$) and viscosity ($p<0.01$) decreased significantly. Semen pH ($p<0.01$) increased significantly. Mass activity, motility and density of the spermatozoa ($p<0.01$) decreased significantly. Ratio of abnormal spermatozoa ($p<0.01$) raised up to maximum significantly. The testicle size ($p<0.01$) decreased significantly.

Histopathological examination of the testes showed that there were degenerations and desquamations in the germinative epithelium, but primary spermatocytes remained as normal.

The semen characteristics returned to normal 62 days after the removal of the wool-made pockets.

Key Words : Ram, temperature, spermatogenesis, semen, testosterone.

ÖZET

Koçlarda scrotal sıcaklığın artırılmasıyla testislerde spermatogenesis, diğer spermatojik özellikler ve kan serumu testosterone miktarlarında meydana gelebilecek değişiklikleri araştırmak amacıyla yapılan bu çalışmada 3'ü kontrol 6'sı araştırma olmak üzere toplam 9 Akkaraman koç materyal olarak kullanılmıştır.

Araştırma süresince tüm koçların spermatojik özellikleri, reaksiyon süreleri, haftalık kan serumu testosterone miktarları ve testis ölçüleri tespit edilmiştir. Araştırma grubu koçların scrotumları üzerine kalınca yünden örtülü torbalar takılarak scrotum üstü sıcaklıklarında 4.03 °C'lük bir artış sağlanmıştır. Torbaların 23 gün sonra çıkarılması sonucu koçların ikisinin testislerinden histolojik preparatlar hazırlanmış ve diğer koçlarda spermatojik özelliklerin araştırılmasına 62 gün daha devam edilmiştir.

Testislerdeki sıcaklık artışıyla reaksiyon süresi ve kan serumu testosterone miktarlarında önemli bir fark bulunamamıştır. Spermatojik özelliklerden sperma miktarı ($P<0.05$) ve viskozite değeri ($P<0.01$) önemli derecede azaldığı, sperma pH'sının önemli derecede ($P<0.01$) arttığı, spermatozoonların mass aktivitesi, motilitesi ve yoğunluğu önemli derecede ($P<0.01$) azalarak sıfır kadar düşüğü, anormal spermatozoa oranında da önemli derecede ($P<0.01$) artarak maksimuma ulaştığı ve ayrıca testis ölçülerinin önemli derecede ($P<0.01$) azaldığı tespit edilmiştir.

* Bu çalışma, Doktora Tezinden Özetlenmiş ve Fırat Univ. Araş. Fonu tarafından desteklenmiştir (Proje No: FÜNAF-189)

Bunun yanında yapılan histopatolojik muayenelerde germinatif epitelde şiddetli dejenerasyon ve desquamasyonlar şekillenirken primer spermatozitler normal kalmıştır.

Yün torbaların çıkarılmasından 62 gün sonra tüm spermatolojik özelliklerin normale döndüğü tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Koç, sıcaklık, spermatogenesis, sperma, testosteron.

GİRİŞ

Hayvanlarda dölverimini etkileyen faktörler oldukça fazladır. Bu konuda pek çok bilimsel araştırma yapılmışmasına rağmen tüm faktörlerin durumu, etki mekanizmaları ve etkileme oranları henüz beklenen derecede ortaya konamamıştır. Hayvanların üremesi üzerine çevre sıcaklığının olumsuz etkisi, beslenme, paraziter enfeksiyonlar ve hastalık gibi diğer faktörlere oranla daha önemli yer tutmaktadır.

Yapılan çalışma (2,7,9,16,19)'larda mevsimlere bağlı olarak testis ölçülerinin, spermatolojik özelliklerin değiştiği ve bu değerlerin yazın düşmeye başladığı, sonbaharda ise arttuğu bildirilmektedir.

Nowakowski ve Cwikla (18) Merinos koyunlarının üremelerinin yıl boyunca sabit olmadığını, üreme performanslarının en yüksek yazın sonrasında ve sonbahar aylarında olduğunu, üremede meydana gelen bu farklılığın, ergin Polonya Merinos koçlarının testis büyülüğündeki değişikliklerden dolayı şekillendigini belirterek, ergin koçlarda Şubat - Nisan aylarında üreme fonksiyonlarının en düşük seviyede olmasını, söz konusu aylarda testislerin en küçük ölçülerde olması ile izah etmektedirler.

Casady ve ark. (6)'ları 4 genç Guernsey boğasını iki farklı bölümde değişik çevre sıcaklığına maruz bırakarak bunlardan 2 boğanın yaklaşık 100°F (37.7°C)'a 2 hafta ve diğer 2 boğanın da yaklaşık olarak 86°F (30°C)'a 5 hafta bırakılmışından sonra spermatogenesisin bozulduğunu, başlangıçta spermatozoa motilitesi ve yoğunluğunun bütün hayvanlarda yüksek çevre sıcaklığından dolayı büyük oranda azalmasına rağmen sperma hacminin ve seksüel davranışların 4 boğanın hiçbirinde ciddi bir şekilde etkilenmediğini, 86°F sıcaklığı maruz kalan 2 boğada bozulmuş olan spermatogenesisin düzeldiğini fakat diğer 2 boğanın 2 ay boyunca spermatozoonlardan yoksun ejeklat verdiği bildirilmektedir.

Moore ve Oslund (17)' un yaptıkları bir araştırmada koçların scrotum kesesinin üzerini yünlü kumaş ile sararak 80 gün beklettiklerini bu sürenin sonunda sağ testisi çıkarıp muayene ettiğlerini, sol testisi ise peritoneal boşluğa yerleştirerek 7 gün beklettikten sonra çıkarıp muayene ettiğlerini, sağ testiste tubuler epitel yumun önemli derecede dejener oldu¤unu ve testisin her kesimindeki yüzlerce tubulde spermatozoid bulunmadığını, sol testiste ise kriptorosit hayvanların testisinde daima rastlandığı şekilde tek hücre tabakası haricinde bir şey bulunmadığını, germinal epitelyum kalıntılarının da ortadan kayboldu¤unu ve sonuçta testisleri vücut sıcaklığında bulunan hayvanların steril olduğunu savunmaktadır.

Braden ve Mattner (5) üç ayrı denemede koçların testislerini 40.5°C 'de 1.5 saat, 40.5°C 'de 2 saat ve 39.5°C 'de 4 saat tutarak bu işleme 60 gün devam ettiklerini bu sıcaklık artışı döneminde epididimiste mevcut spermatozoonların etkilenmediğini fakat testiste gelişmekte olan spermatozoonlarda önemli derecede hasar bulduğunu, ölü ve kuyruksuz spermatozoa oranının 14-50. günlerde artmasının bunu ispat etti¤ini, aynı zamanda testis sıcaklıklarını 40.5°C 'ye çıkarılan koçlarda ise 37-47. günler arasında her ejekulattaki spermatozoa sayısında belirgin bir azalma bulduğunu tespit etmişlerdir.

Erken yetişirme mevsiminde (20 Ağustos- 24 Eylül) koçların dölverimi ile çevre sıcaklığını karşılaştırmak amacıyla, $45-48^{\circ}\text{F}$ ($7.2-8.9^{\circ}\text{C}$) sıcaklığındaki havalandırmalı bir odada sıcaklığı kontrol edilerek burada tutulan 3 koç araştırma grubu ve çevre şartlarında bırakılan 3 koç da kontrol grubu olarak tutulduğu, haftada bir defa sun'i vagen ile sperma alındığında, sperma miktarında belirgin bir artış tespit edilmezken spermatozoa motilitesi, anormal spermatozoa oranı ve spermatozoa yoğunluğunun sırasıyla kontrol grubunda % 41.8, % 36.9 ve $2.4 \times 10^9/\text{ml}$, araştırma grubunda ise % 70.3, % 6.4 ve $3.4 \times 10^9/\text{ml}$ olarak bulunduğu bildirilmektedir (11).

Dutt ve Hamm (10), toplam 6 koçu Ocak ayında 1 hafta süreyle % 60-65 nemli ve 90°F (32.2°C) sıcaklıklı bir odada kırıkçılmış ve kırılmamış olarak tuttuklarını ve kırılmamış olarak normal şartlarda barındırılan koçlarla karşılaştırarak sperma özelliklerindeki değişimleri gözlediklerinde, kırılmamış olarak odaya kapatılan koçlarda vücut sıcaklığının daha fazla arttığını, sperma hacminin çok az oranda değiştigini, spermatozoa motilitesinin zıt olarak etkilendiğini ve müdaheleden 5 hafta sonra motil spermatozoa oranının kırıkçılmayanlarda azaldığını, her iki grupta anormal spermatozoa oranı artarken kırıkçılmayanlarda 5. haftada maksimuma ulaştığını, spermatozoa yoğunluğunun kırıkçılmayan koçlarda kırıkçılmayanlardan farkedilir derecede azaldığını ve araştırmaya tabi tutulan bütün

koçların sperma kalitesinin 8 hasta sonra normale dönüğüne bildirmiştir.

Üç hasta süreyle 88.7°F (31.5°C)'lık bir sıcaklığı maruz bırakılan 3 Southdown koç, hava akımının kontrol edildiği $45-48^{\circ}\text{F}$ ($7.2-8.8^{\circ}\text{C}$) sıcaklığındaki odada barındırılan 3 koç ile karşılaşıldığında spermatozoa motilitesinde çok belirgin bir fark (% 33.3 ve % 60.0), anomal spermatozoa oranında bir azalma (% 45.4 ve % 27.4) ve gebelik için tohumlama sayısında belirgin bir fark (5.3 ve 1.9) hava akımının kontrol edildiği odada barındırılanların lehine tespit edilirken sperma hacmi, spermatozoa yoğunluğu, libido ve aşım sayısının etkilenmediği bildirilmektedir (12).

Williamson (22), toplam 4 olgun Saxon Merinos koçundan 3'ünün scrotumunu 41°C 'deki sirkule su banyosuna daldıracak 2 saat beklettiğini ve elektro-ejekasyonla spermalarını alıp muayene ettiğinde abnormal spermatozoid oranının 15-17. günlerde hızla arttığını, 19. gündede maksimumulaştığını ve ince yapı anomalilerinin 18-23. günler arasında büyük bir artış gösterdiğini ve 30 gün süren araştırmanın sonuna kadar anomalilerin maksimum seviyede kaldığını ileri sürmektedir.

Koçlarda spermiogenesis üzerine sıcaklık artışıının etkisini araştırmak amacıyla spermatolojik özellikleri bilinen 3 olgun saf ırk Southdown koçunu 24 saat % 65 nemli ve 100°F (37.7°C)'lık çevre sıcaklığına maruz bırakan Djanuar (8), koçların spermalarını 10 hafta süreyle değerlendirerek, 50°F (10°C)'lık çevre sıcaklığına sahip binadaki 3 koç ile karşılaşıldığında, müda-hale edilen koçlarda sperma hacminin değişmeden kaldığını fakat spermatozoa motilitesinin 6. haftada % 75'den % 0.5'e düşüğünü, 10. haftada % 34'e yükseldiği, anomal spermatozoa oranının % 4.7- 5.3'den bir hafta sonra % 20.7'ye ve uygulamadan 9 hafta sonra da % 73.2'ye yükseldiğini, kontrol grubunda ise spermatozoa motilitesi ve anomal spermatozoa oranının sırasıyla % 70.8 ve % 4.7- 25.2 olduğunu tespit etmiştir.

Yedi ergin koçtan kan örnekleri toplayarak serum testosterone miktarlarını tayin eden Gomes ve Joyce (14), aralık ayında düşük düzeyde (0.76 ng/ml) olduğunu, nisan'a doğru tedricen arttığını (3.88 ng/ml), Mayıs'da yüksek (7.42 ng/ml), Haziran'da bir azalma (4.15 ng/ml), Temmuz'da zengin bir pik (8.31 ng/ml) yaptığını daha sonra Ağustos ve Eylül'de de bir azalma tespit ettiğini, bu değişikliklerin sebebinin sıcak iklim ve de ışığın etkisinden kaynaklanabileceği kanısına varmışlardır.

Altı Serra da Estrela koçunun yıl boyunca plasma testosterone yoğunlıklarını tayin eden Baphsta ve Maseranhas (4), aralık-mart döneminde 21.15-23.4

ng/ml , nisan-kasım döneminde ise artarak 22.4-40.83 ng/ml 'ye ulaştığını bildirmiştir.

Aksoy ve ark. (3) oligospermik koçların plazma testosterone seviyesini $2.35 \pm 0.80 \text{ ng/ml}$ olarak, normospermik koçların plazma testosterone değerini ise $7.07 \pm 0.70 \text{ ng/ml}$ olarak tespit ettilerini bildirmiştir.

Bu çalışma, koçlarda scrotal sıcaklık artışı spermatogenesis, diğer spermatolojik özellikler ve kan serum testosterone miktarlarında meydana gelebilecek değişimleri araştırmak amacıyla yapılmıştır.

MATERIAL VE METOT

Bu çalışmada hayvan materyali olarak yaşıları 17-19 ay arasında değişen Akkaraman ırkı 9 koç kullanıldı. Ağustos-Aralık 1996'da yapılan bu çalışmada kullanılan hayvanlar kontrol ($n=3$) ve araştırma ($n=6$) grubu olmak üzere iki gruba ayrıldı.

Araştırma süresince tüm koçların spermatolojik özellikleri, reaksiyon süreleri, kan serumu testosterone miktarları, rektal ve skrotum üstü sıcaklıklarının ölçümnesinin yanı sıra farklı devrelerde de testis ölçülerini alınarak kaydedildi.

Testis ölçülerinden, scrotum çevresi bir mezro, testis uzunluğu ve çapı da kompas yardımıyla usulüne uygun olarak ölçüldü. İki lt'lik bir kap tamamen su ile doldurulup scrotum bu kaptaki su içeresine daldırıldığında taşan suyun hacmi çift testis hacmi olarak belirlendi.

Reaksiyon süresi, koyunların perineal bölgelerini koçların koklamalarından aşım girişimlerine kadar geçen sürenin kaydedilmesi ile belirlendi.

Sperma sun'i vagen yöntemiyle alınarak makroskopik ve mikroskopik muayeneleri yapıldı. Sperma miktarı, sperma toplama kadehinin üzerindeki değer okunarak belirlendi. Spermanın viskozitesi, çıplak gözle bakılıp 1-5 arasında numara verilerek belirlendi. Buna göre çok koyu 5, krema koyuluğu 4, sulu krema 3, süt inceliği 2 ve sulu da 1 olarak değerlendirildi (21). Spermanın pH'sı 0.5 birim aralıklı ve duyarlılığı 5.5-9.0 arasında değişen Merck'in Neutralit pH Test kağıdı ile tayin edildi.

Sıcaklı 37°C 'ye ayarlı portatif ısıtma tabaklı binokuler mikroskop kullanılarak spermatozoonların mass aktivitesi, motilitesi, yoğunluğu ve anomal spermatozoa oranı belirlendi. Yoğunluk tayini Hemositometrik metod ile yapıldı (20).

Araştırma grubundaki koçların spermatolojik özellikleri belirlendikten ve testis ölçülerini alındıktan sonra testis sıcaklığını artırmak amacıyla

scrotumlarının üzerine kalınca yünden hazırlanmış torbalar takıldı. Torbalar 23 gün burada tutulduktan sonra çıkarıldı.

Torbaların çıkarıldığı gün testis ölçüleri alındıktan sonra araştırma grubu koçların ikisinin testislerinden kalın trimler yapılarak % 10'luk Formol içerisinde tespit edildi. Tespitten sonra testisin merkezine yakın kısımlardan kesitler yapılarak Alkol, Xylool, Xylool-Parafin ve Parafin evrelerinden geçirilip bloklandı. Microtome ile kesitler alınıp Hematoxylen-Eosin boyama yöntemiyle boyanarak histopatolojik muayeneleri yapıldı (15).

Araştırma grubunda kalan diğer koçlar ile birlikte kontrol grubu koçların spermatolojik muayenelerine 62 gün daha devam edildi. Testis ölçüleri 62. gün tekrar alındı.

Araştırma boyunca tüm koçlardan testosterone hormonu tayini için haftalık olarak kan örnekleri alınıp serumları ayrıldı. Elde edilen bu serum örnekleri -20 °C'de depolandı. Örneklemeler tamamlanınca Double RIA metodu (1) ile Active™ Testosterone DSL - 4000 kiti kullanılarak hormon tayini yapıldı.

Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri Feldman ve Gagon (13)'un belirttiğleri metodlarla Machintosh bilgisayarda Stat View™ programı ile yapıldı.

BULGULAR

Araştırma süresince tüm koçların rektal ve scrotum üstü sıcaklıklarına ait ortalama değerler Tablo 1'de görüldüğü gibidir.

Tablo 1. Kontrol Ve Araştırma Grubu Koçların Ortalama Rektal ve Scrotum Üstü Sıcaklıklar ($^{\circ}\text{C}$).

Koç	Torbalar takılmadan önce		Torbalar takılı olduğu sürece		Torbalar çıkarıldıkten sonra	
	Rektal Sıcaklık	Scr. Üstü Sıcaklık	Rektal Sıcaklık	Scr. Üstü Sıcaklık	Rektal Sıcaklık	Scr. Üstü Sıcaklık
Kontrol	39.61 ± 0.05	32.80 ± 0.06	39.54 ± 0.05	32.78 ± 0.02	39.64 ± 0.04	32.72 ± 0.03
Araştırma	39.58 ± 0.03	32.78 ± 0.03	39.57 ± 0.01	36.81 ± 0.01	39.52 ± 0.03	32.83 ± 0.02

Araştırma grubu koçların scrotumlarına torbalar takıldığı dönemde scrotum üstü sıcaklıklarında, kontrol grubu koçların scrotum üstü sıcaklıklarına göre 4.03°C'lik bir artış sağlandı.

Araştırmaya alınan koçların farklı devrelerdeki kimi testis ölçüleri ve bunların ortalama değerleri Tablo 2'de sunuldu.

Tablo 2. Araştırmaya Alınan Koçların Farklı Devrelerdeki Ortalama Testis Ölçüleri.

Koç	Torbalar takılmadan önce		Torbalar çıkarıldığı gün		Torbalar çıkarıldıkten sonraki 62. gün	
	Kontrol (n=3)	Araştırma (n=6)	Kontrol (n=3)	Araştırma (n=6)	Kontrol (n=3)	Araştırma (n=3)
Scrotum çevresi(cm)	29.33 ± 1.20	31.35 ± 0.17	29.53 ± 1.08	27.75 ± 0.36	29.5 ± 1.08	30.9 ± 0.06
Testis uzunluğu (cm)	9.63 ± 0.27	9.52 ± 0.29	9.97 ± 0.19	8.1 ± 0.26	9.97 ± 0.19	9.4 ± 0.5
Testis çapı (cm)	4.37 ± 0.30	4.53 ± 0.15	4.57 ± 0.24	3.55 ± 0.13	4.53 ± 0.18	4.67 ± 0.07
Çift testis hacmi (ml)	560.0 ± 36.06	588.3 ± 6.01	576.67 ± 33.83	453.33 ± 4.94	586.67 ± 18.52	606.67 ± 0.82

Araştırmamanın başlangıcında koçların testis ölçüleri bakımından kontrol ve araştırma grupları arasında fark yokken, torbalar çıkarıldığında araştırma grubundaki koçların testis ölçülerinde önemli derecede ($p<0.01$) azalma kaydedildi.

Başlangıçta her iki grupta 6 sn ile 11 sn arasında ortalama 8.87 ± 0.11 sn olan reaksiyon süresi, her iki grupta da birlikte azalarak araştırmaının sonunda ortalama kontrol grubunda 5.84 ± 0.17 sn ve araştırma grubunda da 6.90 ± 0.19 sn olarak tespit edildi. Yapılan istatistik hesaplamalar sonucunda testislerde sıcaklık artışına bağlı olarak reaksiyon süreleri arasında önemli bir fark bulunamadı.

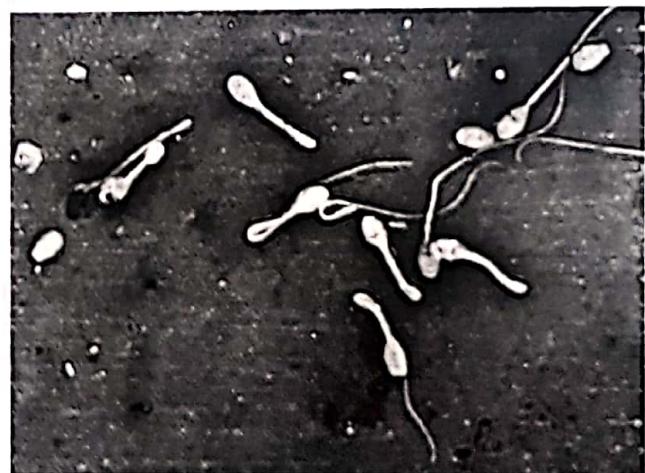
Araştırma grubundaki koçların scrotumlarına yün torbalar takılmadan önce tüm koçlardan gün aşırı olarak alınan toplam 10 ejeklatın değerlendirilmesi sonucu elde edilen spermatojik özelliklere ait değerlerden ortalama sperma miktarı 0.81 ± 0.03 ml, spermanın viskozite değeri 4.17 ± 0.07 , spermanın pH'sı 6.59 ± 0.03 , spermatozoa mass aktivitesi 4.36 ± 0.13 , spermatozoa motilitesi % 79.89 ± 3.62 , spermatozoa yoğunluğu $3.62 \pm 0.13 \times 10^9/\text{ml}$, anormal spermatozoa oranı % 3.63 ± 0.57 ve kan serumu testosterone miktarı da $3.83 \pm 0.63 \text{ ng/ml}$ olarak tespit edildi.

Araştırma grubundaki koçların scrotumlarına yün torbalar takılmasından itibaren her gün, torbaların çıkarılmasından itibaren de gün aşırı olarak alınan sperma örnekleri değerlendirildi.

Testislerdeki sıcaklık artışına bağlı sperma miktarının ($p<0.05$) ve viskozitesinin ($p<0.01$) önemli derecede azlığı görüldü. Sperma pH'sı ise 4. günden itibaren artmaya başladı ve torbaların çıkarıldığı güne kadar da artarak devam etti. Torbalar çıkarıldıktan ancak 48 gün sonra pH normale döndü ve pH değerlerindeki artış istatistik yoldan önemli ($p<0.01$) bulundu. Mass aktivite 14. günden sıfıra düştü ancak torbaların çıkarılmasından 55 gün sonra normale döndü ve mass aktivitedeki düşüş önemli ($p<0.01$) bulundu. Spermatozoa motilitesi torbaların takılmasıyla 4. günden itibaren hızla düşmeye başladı, 17. günden sıfır oldu, torbaların çıkarılmasını müteakip 56. günden normal değerine ulaştı ve aradaki fark önemli ($p<0.01$) bulundu. Torbaların takılmasına bağlı olarak spermatozoa yoğunluğu 4. günden itibaren azalmaya başladı, 19. günden itibaren tek tük spermatozoa görüldü ve 23. günden ejekulatta spermatozoa görülmmedi. Torbalar çıkarıldıktan 18 gün sonra tek tük spermatozoa görülmeye başladı. Ancak 60 gün sonra normale dönme gerçekleşti ve aradaki fark önemli ($p<0.01$) bulunmadı. Scrotal sıcaklık artışına bağlı olarak anormal spermatozoid oranı arttı, 22. günden ejekulatta normal spermatozoa kalmadı. Torbaların takılmasından itibaren oluşması gözlenen anormal spermatozoonların fotoğrafları çekili-

lerek Şekil 1-5'de verilmiştir. Torbaların çıkarılmasıdan ancak 56 gün sonra anormal spermatozoa oranı başlangıçtaki değerlerine döndü ve aradaki fark önemli ($p<0.01$) bulundu.

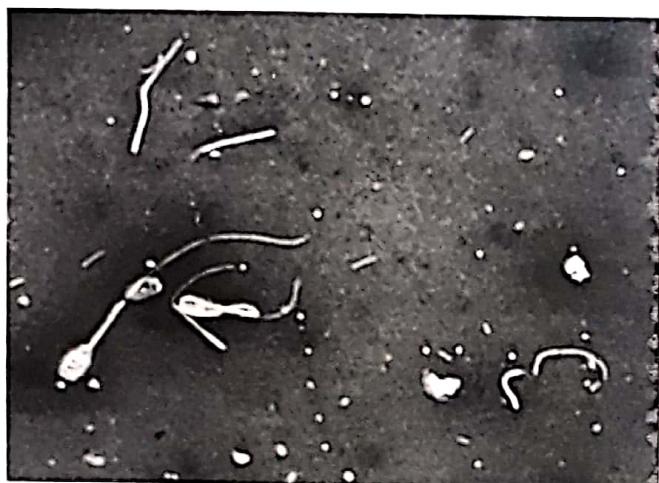
Ayrıca haftalık olarak alınan kan örneklerindeki kan serumu testosterone miktarları araştırma süresince tüm koçlarda ortalama $3.95 \pm 0.30 \text{ ng/ml}$ olarak tespit edildi ve testislerdeki sıcaklık artışına bağlı olarak araştırma ve kontrol grubu koçların kan serumu testosterone miktarları arasında önemli bir fark bulunamadı.

Şekil 1. Kırık kuyruklu, kopuk kuyruk ve kuyruksuz baş (5. gün).

Şekil 2. Kuyruksuz baş, kopuk kuyruk, kırık kuyruk, ayrık galea capitis (12. gün).

Şekil 3. Kırık kuyruk parçaları, spermatozoonların baş kısımlarında dejenerasyonlar (15. gün).

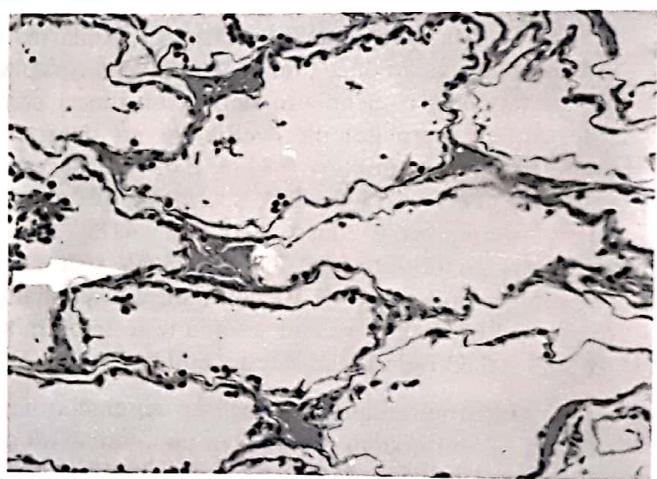

Şekil 4. Dejenere olmuş baş ve kuyruk parçaları (18. gün).

Şekil 5. Dejenere olmuş spermatozoon parçaları (23. gün).

Testislerin histolojik kesitlerinin histopatolojik muayenelerinde ise tubulus seminiferus kontortuslarının bazal membranlarında incelme ve yer yer erimelerle birlikte germinatif epitel hücrelerinde şiddetli dejenerasyon ve desquamasyonlar, tubullerin basal membranında hyalinizasyon şekillenirken primer spermatozitlerin normal kaldığının görülmesinin yanısıra hafif şiddette intertubuler bağ doku aktivasyonu ve tubullerin içerisinde çeşitli hücre döküntüleri tespit edildi (Şekil 6,7).

Şekil 6. Seminifer tubullerin bazalında incelme ile birlikte epitel hücrelerinde şiddetli desquamasyon.

Şekil 7. Tubullerin basal membranında hyalinizasyon ve iç yüzeylerinde primer spermatozitler.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışmanın başlangıcında torbalar takılmadan önce araştırma grubu koçların testis ölçülerini torbaların çıkarıldığı gün bariz bir şekilde azalma gösterirken, torbalar çıkarıldıktan 62 gün sonra artış göstermiştir. Halbuki kontrol grubu koçların testis ölçülerini araştırmaın başlangıcından sonuna kadar kademeli bir şekilde artış göstermiştir.

Kontrol grubu koçların testis ölçülerindeki tedricen artış, koçların yaşıının gittikçe artmasına ve koçların çiftleşme mevsimine girmelerine bağlı olabilirken, araştırma grubu koçların testislerindeki yün torbaların çıkarılmasından sonraki testis ölçülerinin azalması ve 62 gün sonra tekrar artması testislerin sıcaklığının artırılmış olmasına bağlı olabilir. Testislerin sıcaklık artışından ileri geldiği bildirilen bu sonuçlar kimi araştırmacı (2,9,18)'ların görüşleriyle aynı doğrultudadır.

Araştırmamın 20. gününden itibaren kontrol grubu koçlarda sperma miktarının giderek artmasını sebebi koçların çiftleşme mevsimine girmesi, sun'i vagene alışıması, yaşlarının giderek büyemesi ve araştırmayı yürütenlere alışıması gibi sebeplerden ileri gelmiş olabilir. Araştırma grubu koçların sperma miktarlarının torbaların takılmasından birkaç gün sonra azalmaya başlaması, torbaların çıkarılmasından 50-52 gün sonra normale dönmesi büyük ihtimalle testislerdeki sıcaklık artışına bağlı olabilir.

Araştırma grubu koç spermalarının viskozite değerinin azalması ve daha sonra artması büyük ihtimalle testislerin sıcaklığının artmasından kaynaklanmıştır.

Araştırma süresince kontrol grubu koç spermalarının pH değerleri 6.0 ile 7.0 arasında değişmiş ve ortalama 6.54 ± 0.04 olarak bulunmuştur. Öte yandan araştırma grubu koçlarda ise başlangıçta ortalama 6.58 ± 0.08 olan pH değeri torbaların takılmasını müteakip 4. günden itibaren artmaya başlamış, torbaların çıkarıldığı güne kadar artarak devam etmiştir. Torbalar çıkarıldıktan sonraki 20 gün pH 9 olarak aynı seviyede seyretilmiş, daha sonra düşmeye başlamış ve normal değerine torbalar çıkarıldıktan ancak 48 gün sonra ulaşmıştır. Araştırma grubu koç spermalarının pH değerlerindeki yükselme testislerin sıcaklığının artmasına bağlı olarak şekillendiği kanaatine varılmıştır.

Araştırma grubu koçların spermatozoonlarının mass aktivitelerindeki düşüş büyük ihtimalle testislerin sıcaklık artışından ileri gelmiştir. Araştırma grubu koçların testislerine yün torbaların takılmasından 4 gün sonra motilite değeri hızla düşmeye başlamış, 17. günde sıfır olmuştur. Torbaların çıkarılmasından sonraki 37. günden itibaren tek tük spermatozoonlar görülmeye başlamış ve 56. günden normal değerine ulaşmıştır. Gruplar arasında önemli bulunan bu farkın testislerde sıcaklık artmasına bağlı olarak teşekkür ettiği kanaatine

varılmış olup bu durum kimi araştırmacıların (5,6,8,11,22) bildirdikleri ile paralellik arzetmektedir.

Araştırma grubu koçların testislerine yün torbaların takılmasından 4 gün sonra spermatozoa yoğunluğunun azalmaya başlanması 19. günden itibaren tek tük spermatozoon görülmeye ve 23. günden hiç spermatozoon görülmemesi, torbalar çıkarıldıktan 18 gün sonra ejekulatta tek tük spermatozoonların görülmeye başlanması ve 37. günden itibaren tedricen artarak 60 gün sonra normal düzeye erişmesinin, testislerdeki sıcaklık artışından kaynaklanmış olabileceği görüşüne varılmıştır. Bu görüş kimi araştırmacıların (4,7,10,16,19) bildirdikleri ile desteklenmektedir.

Kontrol grubu koçlarda anormal spermatozoa oranı araştırmaın başlangıcından sonuna kadar aynı düzeyde seyredenken, araştırma grubu koçlarda testislerde torbaların takılmasından 4 gün sonra anormal spermatozoa oranının hızla artarak 22. günden normal spermatozoon kalmamasının ve torbalar çıkarıldıktan ancak 56 gün sonra normal spermatozoon oranının başlangıçta bilinen düzeyine erişmesinin testislerdeki sıcaklık artışına bağlı olarak şekillenmiş olabileceği görüş ve kanaatine varılmıştır.

Bu çalışmada sıcaklık artışına bağlı olarak anormal spermatozoa oranında artış kaydedilmesi kimi araştırmacıların (5,6,7,10,16,19) bildirdikleri ile doğrulanmaktadır.

Araştırma grubu koçların testislerindeki sıcaklık artışına bağlı olarak kan serumu testosterone miktarlarında herhangi bir değişme olmadığı gibi araştırma ve kontrol gruplarının kan serumu testosterone miktarları arasında da önemli bir fark bulunamamıştır. Buna karşılık bazı araştırmacılar (3,4,14) mevsimlerin testosterone miktarı üzerine etkili olduğunu, yazın testosterone miktarının azaldığını ve oligospermik hayvanların testosterone miktarlarının normalden düşük olduğunu bildirmiştir.

Testislerde sıcaklık artışına bağlı olarak tubulus seminiferus kontortusların basal membranlarında inceleme, yer yer tamamen erimeler, germinatif epitel hücrelerinde şiddetli desquamasyon ve tubullerin basal membranlarında kısmi hyalinizasyon olmasına rağmen primer spermatositlerin normal olduğu, hafif şiddetde intertubuler bağ doku aktivasyonu ve tubuller içerisinde çeşitli hücre döktüntülerine rastlanması kimi araştırmacıların (5,6,10,12,17) bildirdikleri ile paralellik arzetmektedir.

Testislerdeki sıcaklık artışına bağlı olarak bu çalışmada elde edilen sonuçlara göre; Testis ölçülerinin önemli ($P<0.01$) derecede azaldığı, koçların reaksiyon sürelerinin sıcaklık artışından etkilenmediği, sperma hacmi ($P<0.05$) ve viskozite değerinin ($P<0.01$) önemli derecede azaldığı, spermatozoonların mass aktivite, motilite ve yoğunluğunun önemli ($P<0.01$) derecede azalarak sıfıra düşüğü, spermanın pH değerinin ve

anormal spermatozoa oranının önemli ($P<0.01$) derecede arttığı, testislerin parankiminde tubulus seminiferus kontortuslarının bazal membranlarında inceleme, yer yer tamamen erimeler, germinatif epitel hücrelerinde şiddetli dejenerasyon ve desquamasyonlar şekillenirken primer spermatositlerin normal kaldığı, koçların kan serumu testosterone miktarlarının etkilenmediği, gün

torbaların çıkarılmasından sonra spermatolojik özellikler ile ilgili tüm değerlerin 62 gün sonra normal değerlerine ulaşıkları tespit edilmiştir.

Bu bilgiler ışığı altında, damızlık koçların yüksek çevre sıcaklıklarından korunması gerektiği kanaatine varılmıştır.

KAYNAKLAR

1. Abraham, G. E. Radioassay System in Clinical Endocrinology. Marcel Dekker, Basel. 1981.
2. Aksoy, M., Ataman, M. B., Karaca, F. ve Ark. Merinos Koçlarda Testisin Morfometrik Ölçüleri ve Sperma Kalitesi Arasındaki İlişkinin Araştırılması. S. Ü. Vet. Bil. Derg., 1994. 10, 1-2, 127-129.
3. Aksoy, M., Tekeli, T., Çoyan, K. ve Ark. GnRH Response Test and Libido Scores in Normal and Low Quality Sperm Producing Rams. Reprod. Dom. Anim., 1993. 28, 294-297.
4. Baphstta, M. C. and Maseranhas, R. Seasonal Variation of the Sexual Activity of Serra da Estrela Rams During the Year. Eurp. Assoc. for Anim. Prod., 1987. 2, 926-927.
5. Braden, A. W. H. and Mattner, P. E. The effects of Scrotal Heating in the Ram on Semen Characteristics, Fecundity and Embryonic Mortality. Aust. J. Agric. Res. 1970. 21, 509-518.
6. Casady, R. B., Myers, R. M. and Legates, J. E. The Effect of Exposure to High Ambient Temperatures on Spermatogenesis in Dairy Bulls. J. Dairy Sci. 1953. 36, 14-23.
7. Daader, A. H., El-Keraby, F., Marai, I. F. M. Ram Semen Characteristics as Affected by Some Climatic Elements in Sub-tropical Conditions. Egyptian J. of Anim. Prod. 1987. 25, 1, 105-116.
8. Djanuar, R. Effect of High Temparature on Spermiogenesis of Rams. Communic. Vet., 1965. 9, 13-18.
9. Dufour, J. J., Fahmy, M. H. and Minvielle, F. Seasonal Changes in Breeding Activity, Testicular Size, Testosterone Concentration and Seminal Characteristics in Ram With Long or Short Breeding Season. J. of Anim. Sci. 1984. 58, 2, 416-422.
10. Dutt, R. H. and Hamm, P. T. Effect of Exposure to High Environmental Temperature and Shearing on Semen Production of Rams in Winter. J. Anim. Sci. 1957. 16, 328-334.
11. Dutt, R. H. and Simpson, E. C. Environmental Temperatures and Fertility of Southdown Rams Early in The Breeding Season. J. Anim. Sci. 1957. 16, 136-143.
12. 12-Emmens, C. W. and Robinson, T. J. Artificial Insemination in the Sheep. In: Maule, J. P. Editor. The Semen of Animals and Artificial Insemination. Commonwealth Agricultural Bureaux, Farnham Royal, Bucks, England. 1962; 205-251.
13. Feldman, D. and Gagon, J. StatView™. Brain Power. Inc., Calabasas, C.A. 1985.
14. Gomes, W. R. and Joyce, M. C. Seasonal Changes in Serum Testosterone in Adult Rams. J. of Anim. Sci. 1975. 41, 5, 1373-1375.
15. Luna, G. L. Manual of Histologic Staining Methods of The Armed Forces Institute of Pathology. Mc Graw-Hill Book Company, New York. 1968.
16. Mathur, A. K., Srivastava, R. S. and Kalra, D. B. A Comparison of Semen Quality Attributes in Exotic Rams During Summer and Autumn in Semi-Arid Tract of Rajasthan. Int. J. of Anim. Sci. 1989. 4, 2, 178-182.
17. Moore, C. R. and Oslund, R. Experiments on The Sheep Testis - Cryptorchidism, Vasectomy and Scrotal Insulation. Am. J. Physiol., 1924. 67, 595-607.
18. Nowakowski, P., and Cwikla, A. Seasonal Variation in Testes Size in Polish Merino Rams and its Relationship to Reproductive Performance in Spring. Theriogenology, 1994. 42, 613-622.
19. Perry, E. J. Factors Influencing the Quality and Quantity of Semen. In : Perry, E. J. Editor. The Artificial Insemination of Farm Animals. Rutgers University Press, New Jersey. 1968. 76-93.
20. Tekin, N. Spermanın Muayenesi ve Değerlendirilmesi. In: Alaçam, E. Editor. Evcil Hayvanlarda Reproduksiyon Sunlu Tohumlama, Doğum ve Infertilite. Dizgiewi, Konya. 1994. 69-79.
21. Wiggins, E. L., Terril, C. E. and Emik, C. O. Relationships Between Libido, Semen Characteristics and Fertility in Range Rams. J. Anim. Sci. 1953. 12, 684-696.
22. Williamson, P. The Fine Structure of Ejekulated Ram Spermatozoa Following Scrotal Heating. J. Reprod. Fertil., 1974. 40, 191-195.